

Evelien De Vlieger

Ik win nooit iets

Met tekeningen van Ruth De Jaeger

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

2022

Dromen

Nelle gaat graag naar school. Het is er warm. En je krijgt er soep en melk.

Alleen haar meester moet ze niet zo. Bart, heet hij. Hij heeft geen geduld met kinderen. Traag vindt hij ze. En soms ook dom.

En hij draagt een afritsbroek.

Alle kinderen zitten op hun stoel.

‘Ik heb een vraag,’ zegt de meester. ‘Let goed op! Jan kocht acht appels.

Maar in zijn tas zit een gat.

Er vallen er drie uit.

Hoeveel appels houdt Jan over?’

Nelle kijkt naar buiten. Ze droomt over appels en kip met ui in de pan. En frietjes. En daarna: vla met kokos. Als ze niet uitkijkt, doet haar maag het weer.

Groaaaaar. Ja, daar gaat-ie.

GROAAAAR!

De meester klapt in zijn handen voor Nelles neus.

‘Opletten, Nulle!’ Soms spreekt hij haar naam met opzet verkeerd uit.

‘Nu dan, komt het antwoord nog?’

‘Vijf uien,’ zegt Nelle.

‘Uien? Het ging over appels! Dromers geef ik een nul,’ zegt hij.

Om een nul maakt Nelle zich niet druk. Een nul is niets. Maar dan in een cijfer.

In de pauze kan ze eindelijk eten. In haar brooddoos zit een kikker van papier. Op zijn rug staat:

Ik ken geen enkele mop,
maar in mijn buik zit drop.

Twee sneetjes brood met niets ertussen, een stukje harde worst en een banaan met windpoken. Ze eet alles op, ook het stukje drop. Anders brult haar maag straks weer als een leeuw.

aap
mees
vis
a b c d
e f g h

Rijmen

‘Je was de kaas vergeten, pap,’ zegt Nelle. Ze hangt haar schooltas aan de kapstok. ‘Er zat niets tussen mijn brood.’

‘Het was smeerkaas met gaten,’ zegt haar vader.

‘O ja? Daar was niets van te zien.’

‘De kaas zal ’m gesmeerd zijn. Maar zeg eens, wat vond je van mijn kikker?’

‘Die was wel oké,’ zegt Nelle. Ze klinkt sip.

‘Vanavond smullen we, schat,’ zegt haar vader. ‘Beloofd.’

Nelle heeft maar één sok zonder gat. En haar voeten zijn met twee.

‘Was je mijn gaten nog?’ vraagt ze soms aan haar ouders. Boes en Fred heten ze. Nelles vader heeft altijd rugpijn. Zijn lijf is te stijf voor het

werk dat hij deed. Hij was tuinman bij de stad. Maar dat kan nu niet meer.

Boes is zangeres, maar vindt geen werk.

‘Hebben ze watten in hun oren?’ zegt Fred dan. ‘Jij zingt als een beek.’

Boes maakt een frons. ‘Een beek? Is dat goed, dan?’

‘Niemand klinkt als een beek, Boes. Maar jij wel. Je klinkt als een beek vol keitjes. Het klatert als je zingt. Als water.’

‘Je praat gek, Fred,’ zegt Boes.

Haar ouders hebben weinig geld.

‘We zijn toch rijk, want we hebben jou,’ zeggen ze tegen Nelle.

Ja ja.

‘Aan tafel!’ roept Fred.

‘Tadaaa! Rijst met ei en prei! Hoorde je dat? Ons eten rijmt,’ zegt hij.

Nelle staart in haar bord vol brij.

Fred ziet het. ‘Al die EI en IJ,’ zegt hij. ‘Daar weet

ik wat op. We doen er wat OE en U bij. En ook een beetje AU. Snap je?’

Nelle prakt met haar vork in haar bord. Ze snapt het niet, nee.

‘Een kneepje zoetzure saus!’

Hij knijpt in de fles boven Nelles bord. ‘Zo. En?’

Nelle proeft. Het is niet zomaar lekker. Het is heerlijk. Wat kan pap goed koken, denkt ze. Ze eet wel drie borden vol.

Rennen

‘Haal jij nog even een brood om de hoek, Nelle? Ze sluiten bijna, dus schiet een beetje op. Hier heb je een briefje van vijf.’

Het is niet ver naar de Bullebakker.

Nelle doet haar schoenen aan en sloft de deur uit.

‘Haast je hoor!’ roept haar vader. ‘Straks zijn ze dicht.’

Op een drafje holt ze erheen.

‘Een groot bruin brood, graag,’ vraagt Nelle.

De vrouw geeft haar het brood, neemt het briefje aan en gooit haar wat munten toe.

‘En nu gaan we sluiten, hoor,’ zegt ze. Nelle staat alweer buiten. Met een brood en veel munten in haar hand. Te veel, voelt ze.

Ze telt en telt nog eens. En dan klopt ze op de deur.

‘Je gaf me te veel!’ roept Nelle door het glas.
Maar de vrouw jaagt haar weg. ‘Ksst,’ doet ze.
Haar man komt naar buiten. Er hangt een geur
van gist om hem heen.

‘We zijn gesloten,’ zegt hij tegen Nelle. ‘Kun je
niet lezen of zo?’

‘Jawel. Maar ik kreeg te veel geld terug.’

‘O ja? Wil je zeggen dat we niet kunnen tellen?’

‘Nee, maar...’

‘Wel dan. Naar huis met je. En snel.’

Nelle loopt traag naar huis. Ze telt het geld nog
één keer. 8 euro kreeg ze terug. 5 euro te veel! Dat
kan geen toeval zijn.

Ze neemt 3 euro in haar ene hand. Dat zal ze aan
haar vader geven. De rest steekt ze in haar broek-
zak. Ze weet al precies wat ze daarvan gaat ko-
pen.

Tellen

Binnenkort is er schoolfeest, met als hoogtepunt de tombola waar iedereen een prijs wint. Juf Mia verkoopt al wekenlang loten voor de tombola. Als de bel gaat voor de eerste pauze, rent Nelle de speelplaats op.

Oef, de juf staat er! Ze roept: ‘Laatste dag! Koop een lot nu het nog kan!’

Juf Mia heeft haar tot op haar kont, in de kleur van honing. Nelle krijgt er honger van.

‘Ik wil er graag nog eentje,’ zegt ze. Ze geeft haar geld af.

‘Prima.’ Juf Mia neemt een lot van de stapel. 8080, staat erop.

‘Niet verliezen,’ zegt ze tegen Nelle. ‘Dit lot kan veel waard zijn. Geef het straks maar snel aan je moeder.’